

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122207921
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4122207921.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX, H. D., zast. Mgr. Peter Kováčik, Laurinská 3, Bratislava, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava, Majerníková 3/A, o zaplatenie 1 744,32 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. decembra 2022 č. k. 17Csp/128/2022-61 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. marca 2023 č. k 17Csp/128/2022-86 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 744,32 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu (I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím (III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 290, § 180 CSP, § 9 ods. 1, 2, § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 152 CSP a uviedol, že predmetnou žalobou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, čo odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dve Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to dňa 23. 02. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 402102021, na základe ktorej mu žalovaný poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver, a to vo výške 200,- eur a dňa 02. 09. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 402102201, na základe ktorej mu bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver a to vo výške 250,- eur. Žalobca tvrdil v rámci procesného útoku, že v predmetných úveroch je nesprávne uvedená výška RPMN, ako aj výška úroku, v dôsledku čoho sa predmetné úvery považujú za bezúročné a bezpoplatkové a z toho dôvodu žiada vydať z titulu bezdôvodného obohatenia plnenia, ktoré plnila nad rámec poskytnutého úveru. Právna zástupkyňa žalovaného v rámci procesnej obrany vzniesla hmotnoprávnu námietku a mala za to, že predmetný nárok uplatňovaný žalobkyňou je v celom rozsahu premlčaný. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe Zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzavretých dňa 23. 05. 2016 (správne 23. 05. 2015) a následne dňa 02. 09. 2016 (02. 09. 2015) podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, teda ako dodávateľ a žalobca, ktorý je fyzickou osobou tak nekonal, a teda bol spotrebiteľom, preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v

kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov. Na základe uvedeného, súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase ich uzatvorenia (t. j. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného, aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie predmetné zmluvy podrobil súdnej kontrole a mal za to, že tvrdenia žalobcu, že predmetné zmluvy neobsahujú správny údaj týkajúci sa výšky úrokov, ako aj výšky RPMN sú dôvodné. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402102021 uzavretej dňa 23. 02. 2015 bolo zistené, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver, a to vo výške 200,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalovanému celkovú sumu vo výške 396,- eur. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zároveň bolo zistené, že výške RPMN 28% a úrok je vo výške 70% ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia a to do 23. 02. 2016. Súd prvej inštancie podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky zistil, že pri výške úveru 200,- eur a v počte splátok 12, podľa dátumu čerpania úveru, tak ako je uvedené v zmluve č. 402102021, uzavretej dňa 23. 02. 2015, výška RPMN predstavovala 149,69 %, a nie výšku 28%, pričom súd dáva do pozornosti, že v čase poskytnutia úveru RPMN bola vo výške 13,44%, čiže takýmto výpočtom bolo jednoznačne preukázané, že výška RPMN je niekoľko krát väčšia, čiže dohodnutá výlučne v neprospech spotrebiteľa, pričom výška úrokovej sadzby v tom čase bola 7,19 % tak ako uviedol žalovaný v zmluve vo výške 70%, z čoho taktiež vyplýva, že výška úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve je 10 násobne väčšia ako výška, ktorú v tom čase poskytovali banky za rovnakých podmienok. Čo sa týka druhej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402102201 uzavretej dňa 02. 09. 2015 bolo zistené, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver a to vo výške 250,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalovanému celkovú sumu vo výške 492,- eur. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zároveň bolo zistené, že výške RPMN 28% a úrok je vo výške 68,80% ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia a to do 02. 09. 2016. Súd prvej inštancie podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky zistil, že pri výške úveru 250,- eur a v počte splátok 12, podľa dátumu čerpania úveru, tak ako je uvedené v zmluve č. 402102201, uzavretej dňa 02. 09. 2015, výška RPMN predstavovala 148,10 %, a nie výšku 28%, pričom súd dáva do pozornosti, že v čase poskytnutia úveru RPMN bola vo výške 13,57%, čiže takýmto výpočtom bolo jednoznačne preukázané, že výška RPMN je niekoľko krát väčšia, čiže dohodnutá výlučne v neprospech spotrebiteľa, pričom výška úrokovej sadzby v tom čase bola 7,34 % a nie tak, ako uviedol žalovaný v zmluve vo výške 68,80%, z čoho taktiež vyplýva, že výška úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve je 10 násobne väčšia ako výška, ktorú v tom čase poskytovali banky za rovnakých podmienok. Súd, vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorú popísal vyššie, a to, že nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie, a teda má sa za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy. Uvedenie nesprávneho údaj o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere. RPMN je podľa preferencie zákonodarcu natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuvedenie sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Predmetný úver bol spotrebiteľom poskytnutý bankou a spotrebiteľ mohol, teda očakával riadnu odbornú starostlivosť banky pri postupe s poskytnutím úveru. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že RPMN, ktorá je síce v zmluve v súdnej veci uvedená, je uvedená nesprávne a podľa názoru súdu je irelevantné, či výška RPMN bola uvedená v nižšej alebo vyššej výške oproti skutočnej RPMN, podstatné je, že nebola uvedená správne, čo má za následok, ako by uvedená nebola, a preto z uvedených dôvodov súd prvej inštancie považuje zmluvy o úvere a to Zmluva č. 402102021 uzavretá dňa 23. 02. 2015 a Zmluva č. 402102201 uzavretá dňa 02. 09. 2015, na základe ktorých bol žalobcovi poskytnutý úver, za bezúročné a bez poplatkov a to práve pre chýbajúci nesprávny údaj o výške RPMN, ako aj pre nesprávne uvedenú výšku úrokov, z čoho vyplýva, že žalobca má nárok na vrátenie plnenia, ktoré žalovanému uhradil nad rámec poskytnutého úveru. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že v zmluve o úvere bola

nesprávne uvedená výška úrokovej sadzby, ako aj výška RPMN, z čoho vyplýva, že žalobca mal z predmetných úverov zaplatiť len to, čo mu bolo zo strany žalovaného poskytnuté, a to zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402102021 uzavretej dňa 23. 02. 2015 vrátiť len finančnú čiastku vo výške 200,- eur a zo zmluvy č. 402102201 uzavretej dňa 02. 09. 2015 vrátiť finančnú čiastku len vo výške poskytnutého úveru 250,- eur a z tohto dôvodu sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pretože žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402102021 celkovo zaplatil žalovanému sumu vo výške 935,37 eura, pričom mu bol poskytnutý úver len vo výške 200,- eur a z toho dôvodu žiada vrátenie finančnej čiastky vo výške 735,37 eura a čo sa týka spotrebiteľskej zmluvy č. 402102201, tu vrátil žalovanému celkovú čiastku vo výške 1 258,95 eura, pričom mu bol poskytnutý úver len vo výške 250,- eur, čiže žiada vrátiť sumu vo výške 1 008,95 eura, čiže žalobca si voči žalovanému uplatňuje nárok v celkovej výške 1 744,32 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Zo strany právneho zástupcu žalovaného bola vznesená námietka premlčania. Súd poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-485/19 LH proti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. zo dňa 22. 04. 2021, podľa ktorého sa má zásada efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň súd prvej inštancie poukázal, že na kolégiu sudcov občianskoprávneho úseku celého Krajského súdu v Nitre konaného 18. 05. 2022 bola predmetom rokovania otázka výkladu zásady efektivity. Predsedníčka občianskoprávneho kolégia NS SR uviedla, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že nie je možné použiť trojročnú objektívnu premlčacia dobu, len desaťročnú bez ohľadu na zavinenie, ktoré sa neskúma, premlčacia doba začína plynúť od vzniku bezdôvodného obohatenia. Súd poukazuje i na rozhodnutie NS SR 7Cdo/268/2021. V otázke plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukázal na rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/29/2021, týkajúcom sa podobnej skutkovej a právnej problematiky, najvyšší súd najskôr poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu v predmetnej veci a zároveň na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/163/2018, ktoré bolo rovnako zrušené nálezom ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 51/2020. V tejto súvislosti najvyšší súd poukázal na názor ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 51/2020, že „nemožno pochybovať o tom, že bezúročnosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení Zákona o spotrebiteľskom úvere má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie. Ide o špecifický predpoklad vzniku bezdôvodného obohatenia. Jeho základ je daný porušením zákona už v priebehu kontraktnej fázy, pričom však toto porušenie nemá vplyv na platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. Ide teda o ďalší typ skutkových okolností, ktoré treba vzhľadom na už uvedené špecifiká posúdiť najvyšším súdom nanovo. Súd námietku premlčania uplatnenú žalovaným vyhodnotil ako bezdôvodnú. Hoci sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ani jeden prípad premlčania v prejednávanej veci nenastal. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, táto je dvojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil. Vyžaduje sa skutočná vedomosť oprávneného, a teda nestačí, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť aj skôr. V tejto súvislosti je preto dôvodná argumentácia žalobcu, ktorú uviedol, že až po porade s právnym zástupcom sa dozvedel o tom, že nemal plniť v zmysle uzatvorenej zmluvy. V spore nebolo preukázané, že by sa žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel skôr. Súd mal za to, že v danom spore, čo sa týka objektívnej lehoty plynúcej 10-ročnou lehotou, bez skúmania zavinenia a začína plynúť od vzniku bezdôvodného obohatenia, žaloba bola podaná na súd dňa 08. 08. 2022, teda v zákonnej lehote. S poukazom na uvedené, súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1 744,32 eura. Zároveň súd žalobcovi priznal i úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 vl. nar. č. 87/95 Zb. odo dňa doručenia žaloby žalovanému. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a vzhľadom k úspechu žalobcu v spore, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). K posúdeniu zmluvy o úvere č. 402102021 uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. V danej zmluve nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 1. splátky do 23. 02. 2016. Splátka vo výške 396,- eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 200,- eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 56,- eur a úroku vo výške 140,- eur (70 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky RPMN, žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať, v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje a je vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Priemerná výška RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je vo výške 28%. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN, ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. K posúdeniu zmluvy o úvere č. 402102201 žalovaný uviedol rovnaké tvrdenia ako k už uvedenej zmluve. K neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že v prípade osoby žalobcu má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalobca nebol žiadnym spôsobom k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdil svojim podpisom. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Uviedol tiež, že žalovaný má i naďalej za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. K úmyselnému bezdôvodnému obohateniu uviedol, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Nároky titulom bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiadúci, ale potrebné je zachovávať rovnosť strán. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie na nové rozhodnutie. Žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle ust. § 363 CSP, pretože nie je z neho zrejmé, z akých dôvodov súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a prečo má žalovaný za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný síce uviedol dva odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 CSP, tieto ale nijako neodôvodnil, ako sa vzťahujú na prejednávanú vec, pretože samotné odvolanie, ako keby ani nebola reakcia na odôvodnenie nesprávnosti rozsudku, ale len prekopírované vyjadrenie k žalobe. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný a správny a odvolanie zo strany žalovaného považuje len za účelový prostriedok na to, aby oddialil jeho povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi z podaného odvolania nie je zrejmé, ako dospel žalovaný k tomu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež mu nie je zrejmé, prečo by rozhodnutie súdu prvej inštancie malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obidvoch zmlúv je zrejmé, že ak by do RPMN bol zahrnutý aj úrok z úveru, ktorý RPMN musí obsahovať, keďže ide o celkové náklady súvisiace so spotrebiteľským úverom, nie je možné, aby RPMN bolo iba vo výške 28 %, pri obidvoch zmluvách. Je teda nepochybné, že RPMN v obidvoch zmluvách je uvedená nesprávne a skutočná RPMN na

predmetné úvery je uvedená až v dohodách o plnení v splátkach. Čo sa týka samotnej výšky RPMN, žalobca aj k žalobe predložil výpočet z interaktívnej kalkulačky slúžiacej na výpočet RPMN, z ktorej vyplynulo, že RPMN pre zmluvu č. 402102021 predstavovala 309,86 %, teda výška RPMN jednoznačne niekoľkonásobne prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre zmluvu č. 402102201 predstavovala RPMN 304,10%. Týmito skutočnosťami sa zaoberal aj súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozsudku, preto žalobca nerozumie argumentácii žalovaného v odvolaní. Žalovaný v závere odvolania cituje ustanovenie § 451 OZ a žalobca znovu netuší, v akej súvislosti. Žalobca uviedol, že žalovaný nikdy počas konania nevzniesol námietku premlčania, iba raz odcitoval ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v rámci vyjadrenia k žalobe, avšak bez akéhokoľvek súvisu k prejednávanej veci. Žalobca zotrváva na tom, že odvolanie zo strany žalovaného je len účelové, pričom žalovaný dookola opakuje svoje argumenty z vyjadrenia k žalobe. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V prípade, ak odvolací súd odvolanie neodmietne, navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - žalovaným, proti výrokom, ktoré boli v jeho neprospech (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti a to i tie, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalovaného odvolací súd uvádza, že s posúdením oboch zmlúv ako bezúročných a bez poplatkov sa odvolací súd stotožňuje, pričom už z toho, že v zmluve zo dňa 02. 09. 2015 je uvedené RPMN vo výške 28% a úrok, ktorého výška je zahrnutá v RPMN je vo výške 68,80%, je zrejmé, že RPMN bolo uvedené nesprávne, čoho dôsledkom je to, že sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako tomu je aj v zmluve zo dňa 23. 02. 2015, kde je uvedené RPMN vo výške 28% a úrok, ktorého výška je zahrnutá v RPMN je vo výške 70%. K tomu je potrebné tiež uviesť, že v rovnaký deň boli k zmluvám uzavreté aj dohody o plnení v splátkach, kde už u zmluvy zo dňa 02. 09. 2015 je uvedené RPMN vo výške 304,10% a u zmluvy zo dňa 23. 02. 2015 je uvedené RPMN 309,86%, teda sumy rozdielne, ako boli uvedené v zmluvách. Uvedené

postačuje pre záver súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutých úverov a ostatným nebolo potrebné sa už zaoberať, a pokiaľ žalobca zaplatil viac, ako mu boli poskytnuté úvery, je povinný túto sumu žalobcovi vrátiť, a to práve titulom bezdôvodného obohatenia, pričom aj s týmto posúdením súdom prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje, keď súd prvej inštancie správne poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 51/2020, v ktorom uviedol, že ide o špecifický predpoklad vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorého základ je daný porušením zákona už v priebehu kontraktačnej fázy, teda ide o ďalší typ skutkových okolností ako titul na vydanie bezdôvodného obohatenia. Záver súdu o tom, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná, žalovaný v odvolaní žiadnym konkrétnym spôsobom nespochybnil, preto neboli dané dôvody, ktorými by sa odvolací súd ohľadom tejto otázky bol povinný vysporiadať. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).